

Logosz

Kitárt szárnyakkal
vitorlázok a szabad szélén.
Hátára hasalok
s látni vélem
a felszín alatt
a béke arcát.
E megkínzott táj
megszenvetde sarcát
a világ s a bűn
romboló terhének.
Hadd szóljon végre
Életről az ének,
hogyan megnyugodva
magához térjen
a lélek
a csontokkal határolt térben
és kicsírázzon
a Gondolat
a feszülő
bőrborítás alatt.

Forrás: www.keresztenydalek.hu